

Segona edició del codi "Legislació d'Urbanisme de Catalunya"

El Bufete de Mier presenta la segona edició, publicada per Thomson-Aranzadi, del codi "**Legislació d'Urbanisme de Catalunya**", que recull la totalitat de les normes urbanístiques aplicables a Catalunya.

En aquesta recopilació es transcriuen les disposicions aprovades pel Parlament de Catalunya, destacant el Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el **Text refós de la Llei d'Urbanisme**, el Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el **Reglament de la Llei d'Urbanisme**, la Llei 9/2006, de 28 d'abril, **sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient**, així com el Decret 344/2006, de 19 de setembre, de **regulació dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada**.

També es recullen les disposicions urbanístiques estatals que són aplicables a Catalunya i, per últim, s'han transcrit en la seva totalitat o en part normes no urbanístiques però que afecten directa o indirectament a l'urbanisme.

El llibre recull 69 textos legals.

L'obra finalitza amb dos amplis índex, un conceptual i l'altre cronològic, per tal de facilitar la consulta àgil i eficaç de qualsevol disposició.

Concepte i tractament de les pensions

1. Pensió per aliments
2. Pensió compensatòria
3. Compensació econòmica per raó de treball (art. 41 Codi de Família)

1.- El concepte de la **PENSIÓ PER ALIMENTS** el trobem a l'article 259 del Codi de Familiar: "S'entén per aliments tot el que és indispensable per al manteniment, l'habitatge, el vestit i l'assistència mèdica de l'alimentant, i també les despeses per a la formació si aquest és menor, i per a la continuació de la formació, un cop arribat a la majoria d'edat, si no l'ha acabada abans per causa que no li sigui imputable. Així mateix, els aliments inclouen les despeses funeràries".

Tractament fiscal

Pensió a favor del fills:

- Estan exemptes les anualitats per aliments percebudes per part dels pares en virtut de sentència o Conveni regulador.
- Pel que fa al pagador, dependrà del seu import; una part anirà segons escala prevista en la llei i l'altra part s'aplicarà a la base liquidable general.

Pensió a favor de familiars distints als fills:

- Pel qui els rep, es considerarà rendiments de treball
- Pel qui paga hi ha la possibilitat de reduir la base imposable del IRPF

2.- El concepte de **PENSIÓ COMPENSATÒRIA** ens el dona l'article 84 del Codi de Família: "El cònjuge que, como a conseqüència del divorci o de la separació judicial, vegi més perjudicada la seva situació econòmica i, en el cas de nul·litat, només quant al cònjuge de bona fe, té dret a rebre de l'altre una pensió compensatòria que no excedeixi el nivell de vida de què gaudia durant el matrimoni, ni el que pugui mantenir el cònjuge obligat al pagament" Seguidament hi ha una sèrie de paràmetres per tal de fixar l'import de la pensió, i arribem a l'article 85 que ens diu que la pensió compensatòria s'ha de pagar en diners i per mensualitats avançades. Però aquest mateix article en el seu punt 2 diu: "En qualsevol moment, per acord dels cònjuges o, si manca aquest, per resolució judicial, el cònjuge obligat al pagament de la pensió compensatòria pot substituir aquesta pel lliurament de béns en domini o en usdefruit".

Tractament fiscal

La pensió compensatòria és de naturalesa indemnitzatòria i produeix efectes directes en l'IRPF tan del cònjuge que la rep com del qui la paga.

- Pel qui la rep, es considera rendiments de treball
- Qui la paga, podrà aplicar reducció en la base imposable.

Si el pagament no es fa mensual sinó que s'opta pel lliurament de bens en domini o be en usdefruit , aquesta entrega de capital o bens tindrà el caràcter de renda irregular, i l'excés, tributaria com a donació.

Respecte a la compensació econòmica a la parella de fet, no se li pot aplicar cap benefici fiscal . Quan hem reproduït el concepte de pensió compensatòria que ens diu l'article 84 de la llei, veiem que la primera paraula és "El cònjuge" i en les parelles de fet no s'acompleix aquest fet ja que només és cònjuge qui es casat.

En canvi, sí es permeten els beneficis fiscals als que han obtingut sentència de divorci, encara que aquesta dissolgui el matrimoni.

En cas de nul·litat matrimonial, la indemnització per el cònjuge de bona fe es considera guany patrimonial, en canvi al pagador no se li apliquen els beneficis fiscals.

3.- El concepte de **COMPENSACIÓ ECONÒMICA PER RAÓ DE TREBALL**, el trobem a l'article 41 del Codi de Família: " 1. En els casos de separació judicial, divorci o nul·litat, el cònjuge que, sense retribució o amb una retribució insuficient, ha treballat per a la casa o per a l'altre cònjuge té dret a rebre d'aquest una compensació econòmica, en el cas que s'hagi generat, per aquest motiu, una situació de desigualtat entre el patrimoni de tots dos que impliqui un enriquiment injust. 2. La compensació s'ha de satisfer en metàl·lic, llevat d'acords entre les parts o si l'autoritat judicial, per causa justificada, autoritza el pagament amb béns del cònjuge obligat. El pagament ha de tenir efecte en un termini màxim de tres anys, amb meritació d'interès legal des del reconeixement, cas en el qual pot acordar-se judicialment la constitució de garanties a favor del cònjuge creditor."

El fonament d'aquesta pensió és diferent i alhora compatible amb la pensió compensatòria. Es tracta de compensar el desequilibri que el règim de separació de béns hagi provocat en el patrimoni privatiu d'un dels cònjuges; habitualment i fins ara, acostumava a ser el de la esposa.

Tractament fiscal

- Pel qui paga, no hi ha la possibilitat de reduir la base imposable del IRPF.
- Pel qui la rep, es considera guany patrimonial.

Cal dir que al igual que la pensió compensatòria, resta exempta de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials.

Proyecto de Ley de Responsabilidad Medioambiental

El Consejo de Ministros ha remitido a las Cortes Generales el Proyecto de Ley de Responsabilidad Ambiental, con el objeto de transponer la Directiva comunitaria europea 2004/1/CE, sobre responsabilidad medioambiental.

Se aplicará a los daños que se ocasionen a **especies silvestres** (tanto flora como fauna), a las **aguas**, a las **riberas del mar y de las rías**, y al **suelo**. La ley no es de aplicación retroactiva, y no será de aplicación a aquellos daños medioambientales que se hayan producido hace más de 30 años, a contar desde el último momento en que se haya dejado de producir el daño.

Queda expresamente excluida su aplicación a los daños que se ocasionen a particulares o a toda clase de bienes, así como otros daños patrimoniales que no tengan condición de daños medioambientales, siendo de aplicación en cada caso la normativa correspondiente.

Con esta Ley se persiguen fundamentalmente 3 objetivos:

- i. **PREVENIR**: Adoptar mayores medidas contra los posibles accidentes que puedan generar daños medioambientales.
- ii. **ASEGURAR**: Que los daños medioambientales ocasionados por el desarrollo de una actividad económica sean reparados, aunque la actividad que se esté llevando a cabo cumpla con todos los requisitos legales y esté amparada por licencia administrativa.

Para ello, se prevé la obligación de que aquellas entidades que desarrollen las actividades enumeradas en el ANEXO III de la Ley, constituyan una garantía financiera que podrá consistir en un seguro, un aval o una constitución de fondos, cuya cantidad a cubrir la determinará la autoridad competente teniendo en cuenta las variables de intensidad y extensión del daño, si bien se prevé aprobar un reglamento técnico en el año 2008. También se dejará un margen temporal, en el que hasta abril de 2010 no será de aplicación la totalidad de la normativa.

Exenciones:

- Si la evaluación del daño potencial es **inferior a 300.000 €**, los operadores quedan exentos de constituir garantías.
- Si la evaluación del daño potencial está comprendido **entre 300.000 € y 2.000.000 €**, se podrá elegir entre constituir garantía o bien adherirse al sistema EMAS (sistema comunitario de gestión y auditoría medioambientales), o al ISO 14001 (sistema de gestión medioambiental).
- Si la evaluación del daño potencial **supera los 2.000.000 €**, será obligatoria la constitución de garantía.

- iii. **"PRINCIPIO QUIEN CONTAMINA REPARA"**: Se busca que quien tenga la obligación de reparar los daños ocasionados sea aquél que los haya provocado, y no la administración pública.

La responsabilidad de quien haya causado el daño será ILIMITADA. Es decir, no será suficiente con indemnizar económicamente, sino que se deberán realizar cuantas actuaciones sean necesarias para **devolver el recurso natural dañado a su estado original**.

También hay que destacar que a las actividades comprendidas en el Anexo III de la Ley, se les aplica un régimen de responsabilidad objetiva, es decir, se presumirá que el causante del daño es el operador, si bien éste podrá probar que los daños no le son imputables si:

- El daño se produjo exclusivamente por la actuación de un tercero, que sea totalmente ajeno e independiente del operador.
- Que haya cumplido una orden o una instrucción obligatoria dictada por una autoridad pública.
- Si no existe culpa o negligencia y:
 - El hecho causante del daño es objeto de la autorización administrativa otorgada de conformidad con la normativa aplicable a las actividades enumeradas en el Anexo III y que el operador haya desarrollado la actividad ajustándose a lo establecido en la correspondiente autorización
 - Que los daños se ocasionen por una actividad o acto, que se demuestre que no se había considerado potencialmente perjudicial, según los conocimientos que existían hasta ese momento.

ACTIVIDADES COMPRENDIDAS EN ANEXO III

1. Explotación de instalaciones sujetas a autorización de conformidad con la Ley 16/2002, de prevención y control integrados de la contaminación.
2. Actividades de gestión de residuos.
3. Vertidos en aguas interiores superficiales.
4. Vertidos en aguas subterráneas.
5. Vertidos en aguas superficiales o subterráneas sujetas a permiso o autorización.
6. Transporte de mercancías peligrosas o contaminantes, por carretera, ferrocarril, por vías fluviales, marítimo o aéreo.
7. La fabricación, utilización, almacenamiento, transformación, embotellado, liberación en el medio ambiente y transporte in situ de sustancias peligrosas, productos fitosanitarios, o biocidas.
8. Captación y represamiento de aguas.
9. Utilización confinada de microorganismos modificados genéticamente.
10. Liberación intencional de organismos modificados genéticamente.
11. Traslado transfronterizo de residuos en la UE.
12. Gestión de residuos de las empresas extractivas

David Martínez Toledo

El Procedimiento Monitorio

Para solicitar el cobro a un deudor, puede hacerse mediante un requerimiento judicial, siendo en este caso el juez quien requiere de pago al moroso. Este procedimiento sencillo, llamado MONITORIO, tiene un éxito del 75% según las estadísticas judiciales.

La Ley regula un procedimiento consistente en poder requerir al deudor los importes que adeuda, sin necesidad inicialmente de interponer la típica demanda. El procedimiento consiste básicamente en que es el Juzgado quien requiere de pago al deudor. El éxito de este procedimiento es elevado, según se ha referido.

Las características de este sistema, llamado monitorio, son las siguientes:

- a) Se puede utilizar para deudas de hasta 30.000 euros.
- b) Para que el Juez requiera de pago al deudor, sin más trámites legales, es suficiente con que se aporten al Juzgado cualquiera de los siguientes documentos de los que se pueda deducir la deuda:
 - Facturas, albaranes de entrega, o requerimientos aunque sean creados unilateralmente por el acreedor, donde se concrete el crédito a reclamar.
 - Documentos con la firma o el sello del deudor donde conste el importe de la deuda

- c) En caso de que el deudor se oponga al requerimiento, el expediente se transforma en contencioso, y se regirá su continuación por los trámites del procedimiento que corresponda, es decir, verbal u ordinario.

Normalmente se utiliza este proceso en casos de deudas claras, que el deudor pese a adeudar el importe, no paga. Así como en casos en que la deuda es pequeña, y que por tal motivo cree que no se le reclamará judicialmente.

Actualmente este proceso ha cambiado las cosas.

Juan Carlos Tejedor Horche